

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5017/2022
19.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Љиг, чији је пуномоћник Немања Борисављевић, адвокат из ..., против тужене Општине Љиг, коју заступа заједничко Правобранилаштво Града Ваљева и Општина Лајковац, Љиг и Осечина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 126/21 од 13.01.2022. године, на седници већа одржаној 19.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 126/21 од 13.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 126/21 од 13.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 223/2019 од 19.11.2020. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете плати износ од 63.520,00 динара са законском затезном каматом од 19.11.2020. године до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженој за потраживање накнаде на име измакле користи преко досуђеног износа од 63.520,00 динара до тужбом траженог износа од 269.920,00 динара, са законском затезном каматом од 08.10.2020. године, до исплате. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 25.066,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 126/21 од 13.01.2022. године, одбијене су жалбе тужиоца и тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, ради решавања правног питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе, сходно члану 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева у делу којим је тужилац тражио накнаду измакле користи. Предмет тужбеног захтева у овом спору је накнада материјалне штете и измакле користи настале услед упада паса луталица у стадо оваца у власништву тужиоца, а тужбени захтев за измаклу корист је одбијен применом правила о терету доказивања из члана 231. Закона о парничном поступку. Спорно правно питање на које се у ревизији указује везано је за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима.

Из изнетих разлога применом члана 404. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој парници тужба је поднета 13.09.2019. године, а поднеском од 26.10.2020. године тужилац је преиначио тужбу, повећањем тужбеног захтева на износ од 269.920,00 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**